

[Hassing-Jørgensen.]

tragtning, at ekstraordinære Udgifter, dem har man Lov til at fordele over en længere Aarrække. Jeg vil antage, at det ærede Medlem, naar han ud fra dette Synspunkt bedømmer forretningsmæssige Forhold, dog vil stille den Betingelse til de ekstraordinære Udgifter, at de afsætter Aktiver, produktive Aktiver. Men her er det jo saa umaadelig let at bedømme dette Forhold. I dette Tilfælde er Talen om Udgifter til Militærvæsenet paa en 80 Mill. Kr. Jeg gad nok spørge det ærede Medlem, hvilke Aktiver, hvilke frugtbringende Aktiver disse Udgifter efterlader. En stor Del af Udgifterne angaar Indkaldelse af forøget Mandskab — det kan dog ikke efterlade noget som helst Aktiv. En anden Del af Udgifterne angaar Vaaben — naa, ja, man kan naturligvis sige, at disse Vaaben kan bruges baade i Aar og næste Aar og maaske meget længere, men noget produktivt Aktiv kan det ærede Medlem vel ikke mene det kan blive. Endnu en Del af Beløbet medgaar til Ammunition — jeg antager ikke, det ærede Medlem heller vil paastaa, at det er et produktivt Aktiv.

Nej, med Hensyn til Udgifter som disse synes jeg slet ingen Tvivl der kan være om, at Pengene er brugt til ganske uproduktive Formaal, ikke efterlader noget som helst Aktiv, og hvis det altsaa er muligt at faa Pengene ind gennem Skatter, saa vil det i et Tilfælde som dette være absolut at foretrække. Men det, der for mig er det afgørende, er altsaa dette, at hvis man vil have, at Pengene skal blive i de private Lommer, saa maa man simpelt hen lade være med at give dem ud. Det er Udgiftsposten, der er det afgørende, det er der, man maa sætte ind, og det har ogsaa altid været almindeligt anerkendt, at man i videst muligt Omfang skulde spare Samfundet for uproduktive Statsudgifter.

Jeg har godt forstaaet, at der maatte komme noget saadant omtrent som dette fra den højtærede Finansminister. Jeg har ogsaa tænkt mig, at den højtærede Finansminister vilde gaa Skattevejen, naar han skulde skaffe et Beløb som dette, men jeg maa tilstaa, at jeg havde indtil i Forgaars det Haab, at Tilrettelægningen af denne ekstraordinære Skattelovgivning kunde have ventet et Par Maaneder, indtil Forholdene

var blevet noget mere afklarede, navnlig hvad angaar vor Handel med Udlandet. Men selvfølgelig, det er jo slet ikke sikkert, at Forholdene afklarer sig i den Betydning, at de bliver lysere, og det er jo ganske afgørende, at den højtærede Finansminister for sit Vedkommende har besluttet at ville have disse Indtægter nu. Den Opgørelse, som den højtærede Finansminister gav os forleden Dag under Omtalen af Statsregnskabet, er jo ogsaa af en saadan Karakter, at jeg maa erkende, det maaske nok kan være rigtigt nu straks at behandle Underskuddet paa dette Aar som en Sag for sig. Og det har jo saa den anden Side, at det giver en Frist i nogle Maaneder til, at man kan faa forberedt Skattelovgivningen paa noget længere Sigt.

Jeg hørte med meget stor Interesse paa de principielle Skattebetragtninger, som blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, og jeg kan tilføje, at jeg paa de fleste Omraader var særdeles enig med det ærede Medlem. Det var gennemgaaende Betragtninger, jeg maa betegne som særdeles sunde. Jeg tager for mit Vedkommende Anledning til her at fremkomme med en Henstilling til den højtærede Finansminister — det kan jeg ogsaa gøre i Tilslutning til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte — om at lade Skattekommissionen gøre sit Arbejde færdigt, for saa vidt angaar en Revision af Formue- og Indkomstloven, saaledes at de forskellige Indkomst- og Formueskatter, vi har, kunde forenes i een rationel Skatteskala. Jeg synes, det vilde være en Fordel for os, om vi nu i Vinterens Løb kunde faa vedtaget en saadan rationel Skatteskala, inden vi skal til at tage Stilling til de nye ekstraordinære Skatteforanstaltninger, som Krigstiden yderligere maatte fordre.

Jeg udtaler i den Forbindelse et personligt Haab om, at man saa kunde slippe for fremtidig at regne med Forøgelse af den indirekte Beskatning som den, vi lige har vedtaget. Meningerne om saadanne Afgifter er vel nok noget forskellige inden for alle Partier. Der er særdeles mange, der synes, at det dog drejer sig om et Forbrug, som man ikke behøver at have nogen Medlidenhed med, det er et Luksusforbrug, siger man. Jeg gaar dog ud fra, at den højtærede Finansminister regner fast med, at